

VALTIO TYÖNANTAJANA

Vanha sosialidemokraattinen käsitys on, että teollisuudet, mutta varsinkin yleishyödylliset laitokset ja työmaat, tulisi olla hallituksen omaisuutta. Tämä on yksi poliittisen toiminnan luonteenomainen pyrkimys ja ilmenee se vielä nykyään kaikenlaisten poliittisten liikkeiden pyrkimyksenä, jotka väittävät työväestön puolesta toimivansa. Yksityinen kapitalisti ja trusti on heidän mielestään vähemmän oikeutettu riistämään työläisistä ilmaista työtä, kuin valtio. Tämän he perustelevat sillä, että valtion ei tarvitse riistää niin suuria pääomia kuin kapitalistien, siten valtion omistaminen on työläisille parempi.

Todellisuudessa ei näillä kahdella pahalla ole mitään väliä. Annettakoon hallituksen työviraston puhua. Sen raportissa, koskien kunnallishallitusten työläisten palkkoja ja työpäiviä, pitautta osoitetaan, että kaikkiaan 351 kaupungissa 34 valtiossa teetetään kaupungin työläisillä kymmenen tunnin työpäiviä ja pitempiäkin. Kuusikymmentä tuntia viikossa on se määrä, joka näissä kaupungeissa on katu-työläisten viikossa raadettava. Sellaisissa kaupungeissa, joiden väkiluku on 2,500, tai alle sitä, teetetään yleisemmin 11 tunnin työpäiviä. Viraston tiedonannoissa lausutaan:

“Varsin yleisesti on vallalla sellainen käsitys, että valtion, toimiessaan työnantajana, tulisi olla hyväu työnantajan. Jos asia ei niin ole, tulisi se sellaiseksi saada. Jos mikään

mahtuu ajattelevan ihmisen päähän, pitäisi sinne mahtua se, että kymmenen tunnin työpäivä ja kuudenkymmenen tunnin työviikko ei saisi olla enään käytännössä, sillä ne ovat, tai niiden tulisi olla, menneisyyden asioita. Niitä sallitaan käytännössä teollisuuksissa vain sellaisissa laitoksissa, joita yleensä nimitetään hikipajoiksi.”

Pöllilikka ja Engl. Työväestä

Tämä ei suinkaan osota valtion olevan sen paremman työnantajan kuin ovat yksityisetkään kapitalistit ja työväestön energian käyttö koituu itselleen työläisille vahingoksi silloin kun sitä käytetään siihen tarkoitukseen, että valtion tulisi toimia työnantajana, esitettäköönpä tämänlaista oppia sitten millä nimellä tahansa. Työläisten ainoa mahdollisuus tilansa korjaamiseksi on työläisten omintakeinen taloudellinen toiminta.

PISARA

R. Kainulainen.

*Pisar pienuinen alinomaan
kun kalliopateen lyö,
niiñ eikös ajan mennän
se jälkkä siihen syö!*

*Mies uljas, helliämättä
eleen aatteesi työskete vaan,
saat varmaan ilokses kerran
kivimuurinkin murtumaan!—*